

dygtigheden til hvert Vaaben skal tilføjes en Underdeling i to Klasser saaledes at nogle betegnes som bedst stiftede og andre kun som almindeligt stiftede eller reitere sagt, som det i Anordningen betegnes ved de to Bogstaver, Underklasse A. og Underklasse B. Altsaa for hver Vaabenart findes der en Bedtegning A. og B. Naar nu det foreliggende Lovforslag som almindelig Bestemmelse har denne Regel, at Afgang til at bytte Nummer kun kan tilstaaes saadanne Personer, der ere fundne tjenstdygtige i lige Grad til samme Arter af Krigstjeneste, opfatter jeg disse Udtryk saaledes, at de henviser til Anordningen af 24de August forrige Aar i den Forstand, at der altsaa til at være tjenstdygtig i lige Grad hører samme Bedtegning enten A eller B. Jeg siger dette for at faa en Forklaring derom af den højtærede Justitsminister. Jeg opfatter det saaledes, og jeg antager, at det maa være rigtig forstaaet. I saa Tilfælde vil jeg indrømme, at Betænelighederne ved at genaabne Afdgangen til Nummerbytning er væsentlig mindre, idet det jo er klart, at, naar der skal kræves en absolut lige Grad af Tjenstdygtighed, vil Antallet af de Individer, paa hvilke Bestemmelsen kan finde Anvendelse, blive væsentlig mindre. Efter Forordningen af 24de August i Fjor og den eventuelle ny Lov, som her ligger til Behandling, vil den kun finde Anvendelse i nogle Tilfælde — der er for øvrigt nævnt en Del af dem i Anmærkningerne til Loven. Men jeg skulde antage, at der ogsaa fremdeles kunde finde en saadan Strømning Sted om end i mere begrænset Grad fra de specielle Vaaben til Fodfolket, idet man nemlig maa antage, at den, der er erkendt for stiftet eller er dog fortrinlig stiftet til Tjeneste ved et af de specielle Vaaben, eo ipso maa anses for tjenstdygtig til Fodfolket, saa at altsaa Begrænsningen for den enes Bedkommende næppe vil være af nogen praktisk Betydning, hvormod det da vil gælde for ham om at finde en Mand, der er indkaldt og udfreven til Fodfolket, og som har Bedtegning om at kunne tjene ved et af de andre Vaaben, til at bytte med sig. Men jeg antager, som sagt, at disse Tilfælde ville blive væsentlig begrænsede ved de Regler, som nu ville komme til at gælde. I det hele taget vil jeg anfæ det for uheldigt, om en saadan Flytning fra de specielle Vaaben over til Fodfolket vilde finde Sted. Der kan naturligvis rejses Tvivl om forskellige af de Tilfælde, hvorpaa Loven sikkerlig finder Anvendelse. Det er saaledes en særdeles Begunstigelse for dem, der have Raad til at købe sig til den lettere Tjeneste. Der er f. Eks.

mellem Tjenesten som Hestepasser og Tjenesten ved Trænkompagnerne som oftest en Forstel i Tjenestetid af omtrent et Aar, og der vil altsaa den, der har Raad til at købe sig fri for dette Aars Tjeneste, kunne gøre det efter det foreliggende Lovforslag. Der er en Bestemmelse, som jeg vil henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, idet jeg nærer Tvivl om, hvorvidt det ogsaa er rigtigt at opretholde den; det er ikke noget nyt, Værnepligtsloven kender Princippet i sig selv. Bestemmelsen staar i det næstsidste Stykke. Nummerbytninger kunne ikke foregaa mellem værnepligtige, naar nogen af dem ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, undtagen naar en saadan ved Bytning faar Frinummer. Det forekommer mig, at man derved kommer til at sætte en Slags Præmie paa dette at være funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling; thi det er kun saadanne, der ved Nummerbytning kunne købe sig fri for Tjenesten. Det omhandler ikke alle værnepligtige, men navnlig Militærarbejderklassen, hvormod Reglerne findes i den ny Værnepligtslov. Jeg henstiller til den højtærede Justitsminister og ligeledes til Tinget, om det egentlig er rigtigt at opretholde denne Regel, hvorved den skyldig dømt vil have Afgang frem for andre til at købe sig fri for Tjenesten.

N. Nielsen: I Rigsdagssamlingen 1892—93 og i den følgende Rigsdagssamling 1893—94 var der her i Tinget nedsat et saakaldet Hæruddvalg. Dette Hæruddvalg lededes af det ærede Medlem fra Åsens (Berntsen) og det lykkedes ham at faa det sammentaldet 3 Gange i Løbet af de 2 Samlinger. Man vil maaste sige, at det ikke var nogen synderlig stor Kraftudfoldelse, og jeg skal ikke modstige denne Betragtning, men der kunde maaste nok ansøres noget til Undskyldning for det, som andre ville mene, upatriotiske i Hæruddvalgets Færd. Vi havde nemlig en Hærløvsmedens Hæruddvalget sad, og det ærede Medlem, som altsaa havde Ledelsen af Hæruddvalget i sin Haand, kunde jo have den Opfattelse, at det, som vi havde Udset til at naa, var mindre heldigt, end det, vi havde; det kunde være en Forvarsgrund for at lede Udvalget i dets Arbejde paa den Maade, som det skete. Men nu vilde Stæbneren jo, at vi skulde have en Hærløvsmedens Hæruddvalget ikke lave den, var der andre, der vilde. Blandt disse var det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgfreds (Vojen). Vi fik en Hærløvsmedens. Hvad denne Hærløvsmedens angaar, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder; den ligger jo ikke for, uden for saa vidt det For-